

НА МОСТУ ЧИ НА МОСТІ?

Як правильно уживати в місцевому відмінку слово *міст*? І з яким наголосом? *На мосту́* чи *на мóсті*?

Звернімося до словників і текстів: *Поїзд на мосту́ при- тишились* (Російсько-український академічний словник, 1924-32 рр. за ред. А. Кримського, С. Єфремова); *Стольний граде! Стволовий надрізе! Ліхтарі — як спалахи ракет. Зібгана душа спішисть урізатись На мосту́ Патона — в паранет* (В. Стус); *На мóсті поїзд затішились* (Російсько-український академічний словник, 1924-32 рр. за ред. А. Кримського, С. Єфремова); *Доганяйте ж літа мої в калиновім мóсті...* (З нар. пісні). А от іще кілька прикладів із художньої літератури: *всі, хто був на мосту́ й перед мостом, мовби хитнулися в той бік...* (П. Загребельний); *В Індії бомба вибухнула на мосту* (Л. Костенко); *Якось влітку побачив на мóсті зграйку дятлахів* (В. Дрозд); *Усі, що розкошували на зелених луках, скочили на коней і кинулися до мосту, ті ж, що були біля мосту, надавили на передніх, топтали піших кіньми, душили один одного і, поламавши на мóсті поручні, гинули цілими сотнями у річці* (А. Кащенко).

Отже, як правильно? Нормативні обидві форми, оскільки місцевий відмінок слова *міст* має варіанти *на мосту*, *на мості*. І в родовому відмінку це слово із різноскладовим наголосом має паралельні закінчення: *мостá* і *мóсту*, давальний відмінок взагалі має дві пари різнонаголошених варіантів: *мосту́* і *мóсту*, *мостóві* і *мóстові*, орудний — два варіанти *мостóm* і *мóстом*. Тобто у цього іменника є не лише варіанти закінчення, а й варіанти наголошування. Усе це зафіксовано в парадигмі відмінювання слова *міст* у «Граматичному словнику української літературної мови. Словозміна».

Юлія Романюк